

DE KLOPGEEST

(UN BAVEN WAHNEN ENGEL)

Blijspel in drie bedrijven

door

J. EXLER

bewerkt door

M. Loop

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KLOPGEEST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. EXLER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BARBARA ENGELEN - ongeveer 65 jaar, energiek en deugdzaam

DORA ENGELEN - haar zuster, ongeveer 63 jaar, zachter van karakter

HARRIE - hun neef, ongeveer 24 jaar, student

MENEER SLOTEMAKER - een buurman, ongeveer 50 jaar

KARIN - zijn dochter, ongeveer 22 jaar

MARIE HARING - een buurvrouw, ongeveer 45 jaar, opdringerige, protserige bemoeial

MENEER WIEBBEL - de huisbaas, ongeveer 50 jaar

DECOR:

Alles speelt zich af in de woonkamer van de gezusters Engelen. De aankleding hiervan is aangepast aan de oudere leeftijd van de dames, zoals kanten kleedjes en veel prullaria. De achterwand loopt vanaf 1 meter hoogte schuin omhoog. In het midden een dakkapel met raam. Links is de deur naar het voorportaal en rechts een deur naar de andere kamers van de woning. Als de mogelijkheid aanwezig is om het toneel in twee delen te splitsen, zou het bevorderlijk zijn om links het voorportaal met huisdeur te laten zien. In het midden van het toneel staat een oude sofa of bank met er voor een tafel, waarvan links en rechts een gestoffeerde stoel. Aan de rechterkant staat een dressoir met een rijtje boeken. Verder nog een hangklok. Al het andere naar eigen inzicht in oude stijl in te richten. Door het raam ziet men als achtergrond daken en huizen, waardoor men de indruk heeft dat men zich op de vierde verdieping van een huis bevindt.

EERSTE BEDRIJF

Barbara zit op sofa te breien. Voor haar op tafel ligt een dik boek.

BARBARA (*kijkt op de klok en roept naar rechts*): Doraaa.....!!

DORA (*niet zichtbaar*): Ja, Barbara, wat is t'er?

BARBARA (*legt breiwerk neer en zet bril af*): Kom nou, het is al zo laat. Wij moeten beginnen.

DORA: Kun je even wachten. Ik schil juist een aardappel.

BARBARA: Leg neer die patat en kom, zeg ik je!

DORA: Goed, Barbara, ik kom al. (*komt op, droogt haar handen af aan schort, gaat naar dressoir*) Wat zal ik deze keer voor een boek nemen, Barbara?

BARBARA: Neem maar Hollands Glorie, die ging gisteren zo lekker. Treuzel nou niet en kom zitten.

DORA: Waar is t'ie Glorie nou? Oh, hier heb ik 'm al. (*gaat op stoel aan tafel zitten met boek*)

BARBARA (*neemt het voor haar liggend boek*): Opgelet dan! Klaar? Starten maar!

Dora slaat met vlakke kant van boek ritmisch op tafel. Barbara slaat telkens een klap na Dora, zodat een dubbel effect ontstaat.

DORA (*nadat ze een tijdje om de beurt hebben geslagen zonder iets te zeggen*): Hihihihhi..., wat zouden ze nu hier beneden wel weer denken?

BARBARA (*klopt ritmisch verder*): Hebben we niets mee te maken, als ze maar denken, wat wij denken dat ze moeten denken. Niet versagen, Dora, doorgaan...

DORA: Barbara, je hebt gelijk.

BARBARA: Heb ik altijd! Wat staat in Paulus zijn brief aan de Romeinen?

DORA: Hoofdstuk 8, vers 28! Moge aan diegenen, die God liefhebben, al hun handelingen ten goede komen.

BARBARA: Juist, Dora, zo is 't. Dus, doorgaan, meisje.

DORA: Jawel, Barbara, maar je weet niet hoe lang dat ze 't hier beneden volhouden.

BARBARA: Niet langer dan al die anderen.

DORA: Hihihhi, dan moeten ze eigenlijk na drie weken al weer weg zijn.

BARBARA: En geen dag later.

DORA: Zouden we dan nu eens eindelijk die woning hier beneden

krijgen?

BARBARA: Afwachten, Dora, altijd mooi afwachten.

DORA: Als je 't mij vraagt, is het ook hun eigen schuld. Hadden ze maar niet hier moeten komen wonen.

BARBARA: Neen, Dora, het is de schuld van die zak van een huisbaas. Hoe dikwijls heb ik hem niet gezegd, dat wij graag die woning hier beneden hadden willen hebben en met een beetje goede wil was dat best te regelen geweest. Maar neen hoor! Volgens mij is die man Oost-Indisch doof.

DORA: Wat een onzin. Te groot voor ons. En wat doet meneer? Geeft de woning aan een familie met vier kinderen. Alsof we nog niet genoeg van dat lastige grut hier in huis hebben. Bovendien is het ook nog gevaarlijk met al die mazelen, roodvonk, kinkhoest, diphteritis en ga zo maar door.

BARBARA: Geen zorgen, zusterdje, die krijgen we er ook weer uit, let maar 'ns op.

DORA: Hihhi..., dat zou dan al de derde familie zijn die wij eruit geknikkerd hebben. Ik bedoel natuurlijk geklopt.

BARBARA: Wij gaan zolang door, totdat wij die woning krijgen. We zullen wel eens laten zien wie de langste adem heeft. (*van beneden wordt tegen het plafond geklopt*) Aha! Kijk 'ns aan. Ze worden wakker.

DORA: Zullen we niet een beetje harder kloppen, zodat de kalk op hun kop valt?

BARBARA: Neen, neen, altijd mooi gelijkmatig, dat is psychologisch en werkt 't meeste op de zenuwen.

DORA: Hihhi... leuk! (*na een kleine pauze*) Zeg, Barbara?

BARBARA: Ja, wat is t'er?

DORA: Als we die mooie woning hier beneden krijgen, dan had ik wel graag, die mooie grote achterkamer.

BARBARA: Komt niks van in. Jij bent de jongste van ons twee. Jij gaat aan de voorkant slapen.

DORA: Maar Barbara.... (*vergeet te kloppen*)

BARBARA: Niet suffen, Dora, kloppen blijven....

DORA: O ja... (*klopt verder*)

BARBARA: Je wilt 't toch zeker weer niet beter weten... of wel?

DORA: Neen, natuurlijk niet, Barbara. Ik vraag dat alleen maar omdat ik aan de voorkant geen oog dicht krijg door al dat lawaai van de straat.

BARBARA: Flauwe kul. Daar wen je wel aan.

DORA: Denk je?

BARBARA: Maar zeker.... en anders krijg je de kleine zijkamer en

Harrie de voorkamer.

DORA: Harrie..?? Welke Harrie?? (*stopt weer met kloppen*)

BARBARA: Dora, kloppen blijven, potdorie!

DORA: Neem me niet kwalijk.. (*gaat door*) Bedoel je misschien Harrie van onze zuster Anna?

BARBARA: Juist! Harrie van onze zuster Anna. Daar snap je natuurlijk weer niets van, is 't niet?

DORA: Je zegt 't, Barbara.

BARBARA: Luister! De woning hier beneden is voor ons tweetjes te groot, maar als we nou Harrie bij ons laten wonen, dan kan die sukkel van 'n huisbaas geen reden meer vinden om ze ons te weigeren.

DORA: Ik weet niet of dat zo? goed idee is, Barbara.

BARBARA: Natuurlijk is dat een goed idee. Als je iets wil bereiken moet je ook risico? durven nemen, anders kom je nooit tot iets.

DORA: Je zult wel gelijk hebben, Barbara, maar je weet zelf heel goed, dat we nooit enig contact met die jongen hebben gehad.

BARBARA: Goed, dan wordt dit anders en maken we weer contact.

DORA: Zover als ik weet, heeft hij toch hier ergens in de buurt een gemeubileerde kamer?

BARBARA: Dan moet hij die maar opzeggen, zo eenvoudig is dat.

DORA: Zou hij dat doen?

BARBARA: Natuurlijk doet hij dat, als hij hoort dat hij hier bij ons helemaal voor niks kan wonen. Zijn studie kost bovendien veel geld en zo goed in de centen zitten die ook weer niet of wel?

DORA: Waattt???.... Helemaal voor niks? (*stopt met kloppen*) Je bent niet goed snik!... Oh, sorry, neem me niet kwalijk, Barbara...

BARBARA: Dora... kloppen!! Wie hier niet goed snik is, dat zal zich nog wel uitwijzen. Je moet af en toe een offer brengen voor de goede zaak.

DORA (*klopt verder*): Bij dat krappe huishoudgeld wat jij me geeft, kon ik best wat meer gebruiken.

BARBARA: Meisje, dit is allemaal maar tijdelijk. Als we die woning hier beneden hebben, vliegt dat jongetje weer zo de tent uit.

DORA: Oh.. oh... Barbara, als dat maar allemaal goed afloopt.

BARBARA: Dora, weet je wat je bent? Een bangerik en anders niets. Als jij iets moest beslissen, waren wij in de aap gelogeerd. (*van beneden wordt weer tegen het plafond geklopt*) Kijk, kijk, ze worden al nerveus.

DORA: Ja, hihhi...., ons kloppen krijgt al een echo.

BARBARA: En denk erom, dat je aardig voor die jongen bent, als hij komt.

DORA: Hoezo? Komt hij dan al?

BARBARA: Natuurlijk, ik heb hem toch geschreven dat hij even zou aanlopen.

DORA: Oh Barbara, als dat maar allemaal goed gaat...

BARBARA: Zwijg, je bent een schijtert!

DORA: Ik? Oh neen, Barbara, dat ben ik niet.

BARBARA: Dat ben je wel! Zo, stoppen met dat kloppen. Zie je wel, 't rijmt ook nog. We nemen weer tien minuten pauze. (*kloppen niet meer*)

DORA: Ik kreeg al kramp in m? arm van al dat gemep. (*brengt boek terug naar dressoir. De huisbel gaat*) De bel, Barbara, het feest gaat beginnen. (*wil naar de deur*)

BARBARA: Neen, wacht maar, laat mij dat varkentje maar even wassen. Het enige wat jij moet doen is je mond houden. Dan kun je ook niets in de war schoppen. (*af in voorportaal*)

SLOTEMAKER (*buiten*): Goeiendag, mevrouw. Neemt U mij niet kwalijk dat ik misschien stoor. Mijn naam is Slotemaker

BARBARA (*valt hem overdreven vriendelijk in de rede*): Zo, zo, U bent dus meneer Slotemaker. Onze nieuwe benedenbuur. Leuk U te ontmoeten. Mijn naam is Engelen, Barbara Engelen, ik vind 't bijzonder aardig dat U ons eens komt bezoeken. Komt U toch binnen.... (*komen naar binnen*)

SLOTEMAKER: Ik kom toch zeker niet ongelegen?

BARBARA: Oh neen, wij zijn bijzonder vereerd met Uw bezoek. Dora, kijk eens, dit is onze nieuwe benedenbuur, de heer Slotemaker. Hij komt even kennis maken. Vind je dat niet leuk? Zeg eens mooi goeiendag.

DORA: Goeiendag, meneer Slotemaker. (*gaat naar hem toe, geeft overdreven een hand*) Ik ben blij U te mogen ontmoeten. Ik ben Dora Engelen. Hoe bevalt de nieuwe woning?

BARBARA: Ja, ja, 't is al goed, Dora zwijg maar. Laat meneer Slotemaker ook eens iets zeggen.

SLOTEMAKER (*iets overdonderd*): Ik wilde eigenlijk met U komen kennis maken, nadat ik me van te voren heb aangekondigd. Ik ben nu even naar boven gekomen om te praten over dat voortdurende gebons en geklop.

BARBARA: Gebons en geklop?

SLOTEMAKER: Ja, dat houdt geen mens uit. Bij ons bibbert de kroonluchter als een pudding en af en toe valt zelfs de kalk van het plafond in de soep.

BARBARA: Wat bedoelt U met gebons en geklop?

DORA: Ja, wat bedoelt U daarmee?

SLOTEMAKER: Om de tien minuten begint die herrie. Het klinkt juist alsof U hier op een oude naaimachine zit te trappen.

BARBARA: Hoor je dat, Dora?

DORA: Ja, heel eigenaardig.

BARBARA: Gebons en geklop als een oude naaimachine, zegt U? 't Spijt me, meneer Slotemaker, maar die hebben we niet. Het enige wat ik doe is breien en het getik van breinaalden kan het toch niet geweest zijn, nietwaar? *(minzaam lachend)*

SLOTEMAKER *(lachend)*: Neen, neen, dat zou te gek zijn. *(om zich heen kijkend)* Wat kan dat dan zijn?

BARBARA: Als U wilt, kunt U hier overal eens gaan rond kijken, hoor. Wij hebben, eerlijk gezegd, niets hier in huis wat lawaai zou kunnen maken.

DORA: Wij lopen zelfs dikwijls op onze pantoffels om toch maar niet onze burens te hinderen, is 't niet, Barbara?

BARBARA: Zo is 't, Dora. Wij zijn twee alleenstaande dames, die van rust en stilte houden en een naaimachine hebben we niet in huis. Wat zeg jij, Dora?

DORA: Wij weten zelfs niet hoe zo? apparaat werkt.

SLOTEMAKER: Ja, ik dacht werkelijk dat het geluid hier vandaan kwam. 't Zou toch kunnen, nietwaar dames?

BARBARA: Bij andere mensen zou dat best mogelijk kunnen zijn, maar bij ons zeker niet.

DORA: Wilt U niet even plaats nemen, meneer Slotemaker?

SLOTEMAKER: Neen, neen, dank U wel. Ik heb nog veel te doen. Zo? verhuizing brengt heel wat werk met zich mee.

BARBARA: U zegt 't. Veel rommel, ik weet 't

DORA: Och, meneer Slotemaker, U mag 't rustig weten. Het heeft ons toch zo ontzettend veel plezier gedaan dat men U die woning heeft toegewezen.

BARBARA: Dat is juist, wat Dora zegt, heel veel plezier.

SLOTEMAKER: Dank U wel! 't Was niet gemakkelijk. Wie wil er op de dag van vandaag nog een gezin met vier kinderen?

BARBARA: Daar zegt U zo wat, meneer Slotemaker. Ze moesten zich schamen om zo te denken. Het is een schandaal dat de huiseigenaren zelf hun huurders kunnen uitzoeken. Ik zeg maar zo, kinderen moeten er ook zijn op deze wereld en ze hebben even veel recht op een plaatsje als ieder ander. Is 't niet zo, meneer Slotemaker?

SLOTEMAKER: Nou ja, zo klein zijn die van mij ook niet meer. De oudste is al tweeëntwintig.

DORA: Hoor je dat, Barbara, al tweeëntwintig.

BARBARA: Het is niet te geloven. Dat kan men niet aan U zien, meneer Slotemaker. Had U dan voorheen geen fatsoenlijke woning?

SLOTEMAKER: Och wat! Drie kamers met stromend water.

BARBARA: Met stromend water?

SLOTEMAKER: Ja, langs de muren.

DORA: Schandalig, nietwaar Barbara? En dat met vier kinderen. Moge de straf van God hen treffen.

BARBARA: Gelukkig kunt U nu in Uw nieuwe woning weer wat bijkomen van alle ellende.

SLOTEMAKER: Dat doen we ook, als dat vervloekte gebons en geklop er maar niet was.

DORA: We begrijpen dat. Zoiets kan iemand totaal gek maken, maar tot onze spijt, wij weten van niets.

BARBARA: Zo is 't, helemaal niets. Tenslotte zijn wij de rustigste mensen die U zich maar kunt denken, meneer Slotemaker. Ik herinner me wel dat de vorige bewoners hierover ook al hebben geklaagd, is 't niet, Dora?

DORA: Ja, dat is zo. Ik had al eens gedacht, zou 't niet die oude televisiekabel kunnen zijn die altijd tegen de dakgoot slaat? Je weet zelf, Barbara, hoe dikwijls wij de huisbaas hebben gevraagd om hier iets aan te doen, maar lauw-loene. Hij woont helemaal beneden en als andere huisbewoners met klachten komen, gaat 't bij hem het ene oor in en het andere uit.

SLOTEMAKER: Neen, een televisiekabel kan 't niet zijn, dat klinkt heel anders. Maar ja, ik kom er wel nog achter. Gelukkig is het nu weer rustig.

BARBARA: Zo lang als het duurt, hopen we maar.

SLOTEMAKER: Dan ga ik maar weer eens. 't Spijt me dat ik U heb lastig gevallen met mijn problemen.

BARBARA: Wat is dat nu, meneer Slotemaker. U hebt gelijk dat U de zaak onderzoekt. Oh nee, wij zijn beslist de laatsten die U dat kwalijk zouden nemen, nietwaar Dora?

DORA: Dat is Uw plicht tegenover uw familie en bovendien hebben we zo onverwachts met elkaar kennis kunnen maken.

SLOTEMAKER: Mag ik U dan nog een prettige dag toewensen, dames?

BARBARA en DORA: U ook, meneer Slotemaker.

BARBARA: Doet u ook de groeten aan uw vrouw, die we jammer genoeg nog niet kennen?

DORA: O ja, van mij ook.

SLOTEMAKER: Als we alles op orde hebben, nodig ik u uit op een

kopje koffie. Afgesproken?

BARBARA en DORA: Afgesproken!

BARBARA: Als wij U op de een of andere wijze kunnen helpen, dan zegt u het maar gerust. Mijn zuster Dora is altijd bereid bij te springen, hè Dora?

DORA (zuur): Maar misschien is dat niet nodig bij zo? flink gezin.

SLOTENMAKER: In ieder geval bedankt voor het aanbod. Goeiendag, dames. *(af met Barbara)*

BARBARA (terug): Hoe kun je nou weer zo iets stoms op mijn aanbod zeggen? Zo hadden we de kans om wat meer inzicht te krijgen wat voor soort mensen 't zijn. Hoe ze zijn ingericht en hoe de uitwerking van onze actie is.

DORA: Sorry, Barbara, zover heb ik niet nagedacht, maar ik moet zeggen het werkt weer uitstekend. *(giechelt gemeen)*

BARBARA: Ssssttt... niet zo luid. Hij zou 't eens kunnen horen.

DORA: Hoezo? Hij is toch weg?

BARBARA: Weet jij veel. Zulk soort mensen kun je niet vertrouwen. Misschien ligt-ie nou met zijn oor tegen onze huisdeur te luisteren. Weet je wat? *(neemt een bloempot met een armtierig plantje van de vensterbank)* Breng straks even deze plant naar beneden en dan feliciteer je hen met de nieuwe woning.

DORA: Maar Barbara, dat is mijn mooie geranium.

BARBARA: Ach wat, weg ermee. Je weet best dat ik allergisch ben voor die rotplant. Nu kunnen zij de kriebels krijgen. Weet je wat? Ga jij nu maar eerst naar de keuken en schil die aardappel af. Over vijf minuten start weer actie boek.

DORA: Goed Barbara. Zal ik straks de saus een beetje meer aandikken? Wat denk je?

BARBARA: Hoe dikwijls moet ik je zeggen dat mijn maag dat niet kan hebben.

DORA: Wat een rot maag, zeg.... *(af in keuken)*

BARBARA: Dora, hou je fatsoen! *(gaat weer op sofa zitten, zet bril op en neemt breiwerk weer ter hand)* Even tellen of er geen steek is gevallen. *(telt. De deurbel gaat)* Wie zou dat nu weer zijn? *(legt breiwerk in linkerstoel. Staat op)*

DORA (verschijnt in keukendeur met mes en aardappel) Barbara, er is gebeld.

BARBARA: Dacht je dat ik doof was? Ga weg met die eigenheimer. Ik maak wel open. *(Dora weg, Barbara naar huisdeur. Men hoort haar zeggen)* Jaaa... meneer..?

HARRIE: Wat is dat nu, tante? Kent U me niet meer?

BARBARA: Wacht 'ns even. Jij bent Harrie? Och, wat een

verrassing, dat je eens bij ons komt aanlopen. Kom binnen, jongen.
(ze komen binnen. Harrie bekijkt alles argwanend wat de dames doen en zeggen in het volgende gedeelte. Barbara gaat naar keukendeur) Dora, kom eens gauw. (zachtjes) Liefst zonder aardappel.... Harrie Is hier.

DORA (komt weer op in schort, handen afdrogend): 't Is toch niet waar? Fijn van je, dat je je oude tantes eens opzoekt. (schudt overdreven zijn hand)

HARRIE: Ja, tante Barbara heeft me een brief gestuurd of ik eens even bij jullie zou willen binnenlopen. Hier ben ik dan.

BARBARA: Maar ga toch zitten.

HARRIE: Dank U wel. (gaat al rondkijkend op breiwerk in linkerstoel zitten. Springt op) Gossie, daar ben ik bijna gespietst.

BARBARA: Geef maar hier. Dat is mijn breiwerk. Heb je je verwond of zo, want tante Dora heeft het EHBO-diploma.

HARRIE: Ik niet, maar de breinaalden hebben, geloof ik, wel eerste hulp nodig.

DORA: Hoe gaat 't nou met je, mijn jongen? Tjonge, wat ben jij groot geworden.

HARRIE: Ja, met wat kunstmest in je schoenen gaat dat uitstekend.

BARBARA: Ik geloof dat die Harrie een kleine grapjas is, nietwaar Dora?

HARRIE: Ik zeg maar zo, een grapje is nooit weg. Maar wij hebben elkaar ook al jaren niet meer gezien. (Barbara en Dora kijken elkaar verlegen lachend aan)

BARBARA: Je bent op de HTS, heb ik gehoord. Gaat 't goed met je studie?

HARRIE: Oja, 't is alleen hard werken geblazen.

DORA: Dat moet wel, want je was op de basisschool ook al niet zo? groot licht.

BARBARA: Dora, zwijg! Van veel vlijt, geen spijt, zeg ik maar.

HARRIE (lachend): Die tante Dora. Nog altijd heel origineel.

DORA: Ja, 't is toch waar. Ik vind het een wonder, dat je vader dat kan betalen, want zover wij weten verdient hij ook niet zo veel.

HARRIE: Dat is waar. Hij moet er hard voor knokken om de eindjes aan elkaar te knopen.

BARBARA (gaat naast hem zitten): Harrie, zo dachten wij ook en daarom hebben we je geschreven....

DORA: Ja, en daarom hebben we je geschreven...

BARBARA: Dora, hou even je mond, dat kan ik best zelf vertellen.

DORA: Neem me niet kwalijk, Barbara.

BARBARA: Kijk, Harrie, wij hadden zo gedacht. Die school kost je

vader natuurlijk veel geld. Waarom zou je dan ook nog hier in de buurt veel geld voor een kamer betalen als je beide oude tantes toch hier wonen.

HARRIE: Wat krijgen we nou? Tot op de dag van vandaag hebben jullie ons volkomen genegeerd.

DORA: Nou ja, dat komt omdat we niet zo goed met je vader konden opschieten.

HARRIE: Dat is me bekend. De oorzaak was dat mijn moeder, jullie zuster, het in haar kleine hoofdje haalde om een eenvoudige metselaar te trouwen, en jullie geen man aan de haak konden slaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto